

”
وزارت بهداشت،
همان ابتدا
درخواست ۴۰۰۰
ونتیلاتور کرد و بنا
شد تا «پویندگان
راه سعادت»،
۳۰۰۰ دستگاه
و شرکت «احیا
درمان پیشرفته»
هزار دستگاه دیگر
را آماده تحویل
کنند؛ اعدادی
که چندین برابر
مجموع همه
تولیدات تا آن
زمانشان بود.
قطعا افزایش
تولید در مدت
زمان اندک، کار
بسیار سختی
بود و علاوه بر
تعداد بالا، باید
دستگاهی ساخته
می شد که قابل
استفاده برای تمام
بیماران کرونایی
باشد

این تجربیات نشان می دهد وقتی که اصل کار طراحی فکری و تکنولوژیک محصولات پیشرفته در ایران انجام شده و نیروی انسانی متخصص آن در کشور وجود دارد، اگر به جای تصمیمات تسهیل کننده واردات، بر تصمیم گیری های تولید محور و بعدتر صادرات محور محصولات تکنولوژیک (ونه خام فروشی) ایرانی تمرکز شود، رشد و توسعه سریع و قابل توجهی برای شرکت های ایرانی رخ خواهد داد.

غفلت در روایت

نکته دیگری که در بعد رسانه ای قابل توجه و البته باعث تأسف است، نادیده انگاری همه این تلاش ها و اتفاقات بسیار بزرگ از سوی اصحاب خبرورسانه و مردم است.

در همه آن ایام پیرالتهاب، تلاش این شرکت های دانش بنیان در ساخت تجهیزات و محصولات پیچیده، تولید هزار و نیتیلاتور در سال ۹۹، ساخت سه ماهه کیت کرونا و تولید دستگاه های اکسیژن ساز مورد نیاز بیمارستان ها، جایی در میان اخبار بازتاب شده نداشت! اما عده ای بودند که خبر اهدای (۴۲۱) اکسیژن سنج خون، ۲۹۳ عدد تب سنج دیجیتال، ۷۶ هزار و ۵۰۰ دستکش لاتکس و ۴ هزار ماسک ان ۹۵ (با همین دقت در بیان اعداد!) توسط یونیسیف) را، هزاران برابر تکرار و بازرسال می کردند؛ آن هم در مورد اقلام مصرفی مثل ماسک که از نظر میزان خاص بودگی و زمان اهدایشان با آنچه که توسط خود تولیدکنندگان ایرانی انجام گرفت (که نه تنها میلیون ها ماسک بلکه دستگاه سازنده آن را هم ساختند و صادر کردند)، اصلا قابل مقایسه نیستند. اما افسوس که در سایه بی توجهی ما در روایت این دستاوردهای یکتا، تصویری که از علم و تکنولوژی ایرانی ارائه می شود، روز به روز بیشتر تحریف می شود.

ونتیلاتور مورد نیازشان را از طریق خرید خارجی تأمین کنند؛ بنابراین فکر حمایت و توسعه داخلی سازی این محصولات، باید یک تصمیم و راهبرد جدی در کشور باشد.

غیر از لزوم تغییر نگاهی که همه چیز را به واردات گره می زند و تولیدکنندگان ایرانی را نادیده می گیرد، تجربه کرونا نشان داد که می توان با برنامه ریزی و چابک سازی تصمیم گیری ها و تسهیل بروکراسی های آژارد هنده، روند تولید محصولات دانش بنیان پزشکی ایران را سرعت بخشید. در دوره شیوع کرونا هماهنگی های خوبی میان دستگاه ها ایجاد شد؛ معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری و صندوق نوآوری و شکوفایی، ارتباط تولیدکنندگان را با سایر ارگان های مرتبط تسهیل می کردند.

بانک مرکزی در تأمین ارز مواد اولیه تعللی نداشت و کمرک نیز مواد و قطعات وارداتی مورد نیاز شرکت ها را به جای چند هفته، در مدت چند روزه ترخیص می کرد.